

curis & tamen cogitare dicit simulat.
 quam graui est quam multa cogitan-
 tur. quod priuatis est inter nolumi-
 ne. & tamen in hac uita diuult
 pp& cecitatem suam. Quid hoc
 aliud quam de poena nostra nata
 miseria est; sed quamuis diu hic
 stare desiderat. ipse tamen cursu
 uitae mortalitatis impellitur ut egre-
 diatur. Paucasunt bona omnia
 presentia uitae. quamlibet multa uide-
 antur. sed tunc fidelis seruus sup-
 multa conficitur. Quando de uic-
 ta corruptio nra molestia de aeter-
 nis gaudet in illa caelesti sed glo-
 riatur. Tunc fidelis seruus ad nra
 sua gaudium pfecte int. r. m. t. t.
 quando in aeterna illa patria ad-
 sumptus. atque angelorum caetib;
 admixtus. sic interius gaudet de
 munere. ut non sit iam quod exte-
 rius doleat de corruptione. In quo-
 rum gloria cum plerumque inan-
 norum multitudinem tenditur
 ab infirmorum mentibus esse
 longa & quasi stabilis estimatur.
 Sed cum repente hanc finis inter-
 cipit. Breuem procul dubio furro-

redarguit. Quid deor minans in
 notes est quia quod pterire potuit
 modicum fuit. **UI. DE IUUEN-
 TUTE AC SENECTUTE**
Iuuentute ho-
 minis uig& corpus. forte &
 in colome man& pectus. corosacer
 uix plenasunt brachia. Inanis
 autem senilib; statura cur uatur.
 Ceruix siccata deponitur. frequen-
 tibus surpiris pectus urguetur.
 Virtus deficit. loquentis uerba an-
 helitur intercidit. Nam & silangor
 desit plerumque senibus. ipsa sua salus
 egritudo est. Mundus in annis pri-
 oribus uelut in iuuentute uiguit.
 Ad propagandum humani generis
 prolem robustus fuit. Salutem cor-
 porum uiridis opulenti& r. m. pin-
 quis. At nunc ipsa sua senectute
 depmitur. & quasi ad uicinam oste-
 molestus crescentib; urguetur.
 Nolite diligere mundum senes-
 centem quem uideat diu stare non
 posse. Praecepta apostolica in ani-
 mo ponite. quibus nos ammonet di-
 cens. Nolite diligere mundum neq;
 ea quae in mundo sunt. Quasi quis